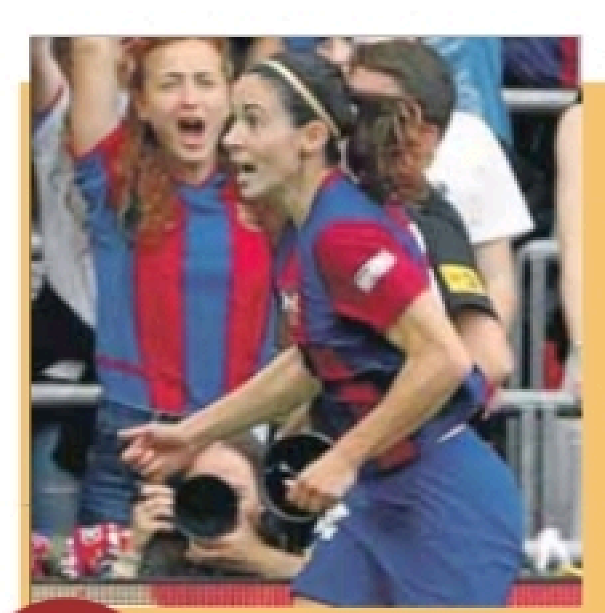

BARÇA

Aitana i companyia

La ribetana repeteix com a millor jugadora de la Champions i forma part d'un onze ideal amb Bronze, Paredes, Patri i Graham Hansen

BARÇA

Fermín, decidit i agraït

Amb talent, energia i determinació, és una de les llums en un curs fosc del Barça

FUTBOL

Un jutjat diu que la UEFA i la FIFA abusen de la posició de domini

HOQUEI SOBRE PATINS

El Girona comença amb derrota la lluita per pujar a l'OK Lliga femenina

0,5 EUROS

L'ESPORTIU

INFORMACIÓ, OPINIÓ I ANÀLISI

SUCCESSOR D' EL 9 ESPORTIU DE CATALUNYA

DIMARTS, 28 DE MAIG DEL 2024 • www.lesportiudecatalunya.cat • @lesportiucat • ANY 23. NÚM. 8098

TRIPLE FOCUS

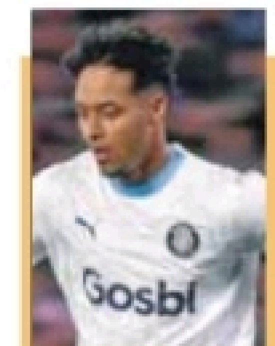
Amb la temporada acabada, el Girona ha de refer la relació amb el City, adequar Montilivi per a la Champions i perfilar la plantilla

L'excel·lent rendiment crida l'atenció i Aleix Garcia, inclòs en una prellista per a l'Eurocopa, té una proposta ferma del Leverkusen

L'ESPORTIU ESPECIAL GIRONA

GIRONA, TERRITORI CHAMPIONS

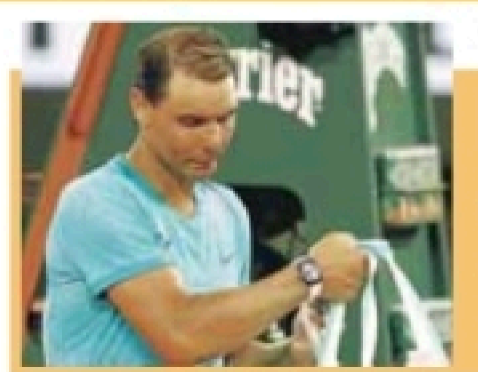
GIRONA, TERRITORI CHAMPIONS ESPECIAL SOBRE LA TEMPORADA HISTÒRICA

GIRONA

Jastin, amb Catalunya

El lleidatà entra en la llista per demà i Aleix Garcia en cau

TENNIS

Rafa Nadal s'acomiada de Roland Garros

"Si ha sigut l'última vegada, he gaudit", diu el 14 cops campió a París, eliminat per Zverev

Paula Badosa debuta a París contra Katie Boulter, la cap de sèrie número 26

L'hora dels des

FEINADA • Amb la temporada acabada, és el torn que la propietat i la direcció esportiva del Girona posin fil a l'agulla a tots els afers oberts que hi ha **TEMES** • La solució per poder participar en la Champions League (abans del 3 de juny) i la confecció de la plantilla, el que més feina donarà

Joel Sebastian
GIRONA

Una vegada el Girona ha tancat oficialment una temporada que quedarà per a la història del club i en la memòria de tots els aficionats al futbol, les oficines de Montilivi agafen el relleu amb la pressió i el compromís d'allargar la dolçor i l'eufòria de tots solucionant els diversos fronts oberts generats, precisament, per un curs inversemblant d'un equip que disputarà la Champions League de la campanya 2024/25. I és que haver-la fet tan grossa ha obligat l'entitat a engegar la maquinària burocràtica des dels despatxos i una planificació que serà una selva en la qual Quique Cárcel i el seu equip hauran de batallar per fer valer el talent que posseeixen actualment, retenir-lo, sempre que es pugui, i rellevar les peces que marxin, i les que no tornin, amb futbolistes que mantinguin o apugin el nivell i parlin el mateix llenguatge que Míchel.

Satisfer la UEFA

El Girona ha de complir els requisits que posa la UEFA per garantir l'esportivitat entre equips d'una mateixa propietat que juguin els seus tornejos. I això ho ha de fer abans del 3 de juny, que és quan acaba el termini imposat per l'òrgan de control de l'ens esportiu. El Girona i el City ja saben des de fa setmanes –i mesos– que han de reformular la seva relació per tal de poder competir tots dos en la propera i renovada Champions League. Aviat s'hauria de saber quina és la solució a l'entramat que obliga el City Football Group a vendre o cedir bona part del seu paquet d'accions a un tercer per esvair qualsevol dubte sobre el control de les decisions que puguin tenir sobre el club gironí –de retruc, membres relacionats amb el City, actualment al consell d'administració, cediran el seu càrrec–. Així doncs, el City podria despendre's directament de part de les seves accions o formar una estructura mercantil amb gestió independent i supervisada per la UEFA. Les dues opcions són factibles, sobretot la primera, tenint en compte que la resta de màxims accionistes podrien sostenir el paquet dels anglesos –Marcelo Claure i Pere Guardiola, a través del Girona Football Group, són afins al City, però desmarcats d'aquest jurídicament–. En tot cas, aquest assumpte mai ha preocupat al club gironí, i és que existeixen precedents recents d'altres clubs pertanyents a una mateixa propietat que han pogut participar simultàniament en competicions europees.

L'altre aspecte en què s'ha de treballar en relació amb la màxima competició continental és l'estadi de Montilivi, que haurà de presentar millores i adaptacions per complir les exigències pactades amb la UEFA, que ja va donar el vistiplau perquè fos escenari de Champions. No s'esperen grans obres a l'estadi –com a molt un milió d'euros d'inversió– i tot aniria destinat a habilitar el camp per complir la normativa. Amb marge fins al setembre, les obres no s'haurien de dilatar, sobretot per millorar els accessos per a l'afició rival o els acords i ajudes de l'Ajuntament en dies de partit entre setmana.

La parcel·la esportiva

El Girona disposa avui de 28 jugadors amb contracte per a l'any vinent, comptant els qui han tingut dorsal de filial enguany i que han estat en dinàmica amb el primer equip i els que retornen, en aquesta condició, després d'una cessió. Tres acaben contracte, i són Juan Carlos Martín i Borja García, que no continuaran, i Juanpe, que podria rebre una oferta de renovació del club. Els cedits retornen, de moment, al seu club d'origen –Savinho, Yan Couto, Eric Garcia i Pablo Torre–; a alguns se'ls oferirà una sortida pactada en forma de rescissió, mentre que a un gruix important altres clubs de més potencial els oferiran una nova aventura amb un nou contracte. És aquí on el club blanc-i-vermell haurà de fer-se valer per intentar retenir talent –costarà– o, com a mínim, ingressar diversos milions en traspassos que ajudaran a la reconstrucció –llavors el marge d'error serà reduït.

Sembla evident que grans clubs europeus trucaran a les portes d'Artem Dovbyk –Pitxitxi de primera–, Miguel –el Madrid té una opció per repescar-lo–, Iván Martín, Viktor Tsygankov o Aleix Garcia, que podria ser el primer a marxar amb una suculenta proposta del campió de la Bundesliga enguany, un Bayer Leverkusen disposat a pagar entre 15 i 20 milions.

Serà un estiu llarg en tots els aspectes i en l'horitzó també s'han d'esvair dubtes respecte a la campanya d'abonaments 2024/25, o a la fórmula que s'utilitzarà per encabir tothom amb les reduccions d'aforament de Montilivi per a la Champions, un altre front obert important. ■

Plantilla 2024/25

30 de juny	
Borja García	Migcampista
Juan Carlos Martín	Porter
Juanpe Ramírez	Central
2025	
Toni Fuidias	Porter
Arnau Martínez	Lateral
Toni Villa	Extrem
Alexander Callens	Central
Òscar Ureña	Extrem
Manu Vallejo	Extrem
Pau Víctor	Davanter
Àlex Sala	Migcampista
2026	
Daley Blind	Central
David López	Central
Valery Fernández	Extrem
Cristhian Stuani	Davanter
Aleix Garcia	Migcampista
Iván Martín	Migcampista
Ricard Artero	Migcampista
Ibrahima Kebé	Migcampista
Joel Roca	Extrem
Gabri Martínez	Extrem
Arnau Ortiz	Extrem
Ilyas Chaira	Extrem
2027	
Paulo Gazzaniga	Porter
Miguel Gutiérrez	Lateral
Yangel Herrera	Migcampista
Viktor Tsygankov	Extrem
Portu	Extrem
Jastin Garcia	Extrem
2028	
Artem Dovbyk	Davanter
Jhon Solís	Migcampista
Finalitzen cessió	
Sávio Moreira	Troyes
Eric Garcia	Barça
Pablo Torre	Barça
Yan Couto	City

Quique Cárcel parlant amb Míchel després de vèncer contra el Barça i certificar l'accés a la Champions ■ QUIM PUIG

Data límit

El Girona i el City han de reformular la seva relació per poder jugar la Champions League

Montilivi

Tot i que no s'esperen grans obres, el club ha d'adaptar l'estadi a la normativa UEFA

spatxos

De Girona a Leverkusen via selecció espanyola

Aleix Garcia va ser un dels grans protagonistes de la celebració de la festa de final de curs a la plaça del Vi, i és que, des del balcó, el mig va mostrar la nova samarreta de cara a la temporada vinent –amb Etihad Airways com a patrocinador inclòs–. Gairebé al mateix temps que el d'Ulldecona celebrava una lliga històrica per al Girona, des d'Alemanya diverses informacions apuntaven a un fitxatge imminent del migcampista pel Bayer Leverkusen, l'actual campió de la lliga i la copa alemanyes i una de les sensacions de la temporada juntament amb els gironins –els de Xabi Alonso també van arribar a la final de l'Europa League i van perdre el seu únic partit del curs contra l'Atalanta italià.

Sembla que Aleix Garcia és un desig exprés del tècnic basc del conjunt de l'aspirina, la gran aposta per al mig del camp alemany per afrontar la revàlida del títol en la Bundesliga i el retorn a la Champions League. El Girona podria ingressar els primers 15-20 milions en concepte de traspàs –per Miguel el Madrid podria desemborsar-ne vuit més estipulats en l'opció de compra preferencial–; per tant, les finances del club començarien a tenir marge de maniobra per a noves incorporacions –sense comptar els ingressos esperats per la posició en la lliga, els drets de televisió, que augmentaran, o la simple participació per a la Champions (gairebé 20 milions).

Aleix Garcia, en acció a Mestalla ■ AGENCIA LOF

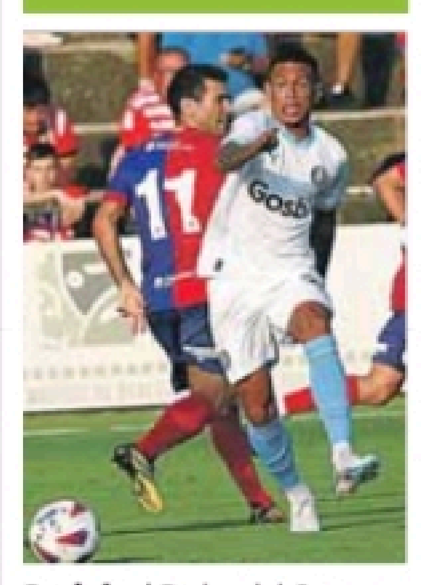
Oriol Romeu i Luciano

Si bé s'ha de preveure el capítol de sortides –d'ofertes no en faltaran–, el d'arribades sembla força controlat per la direcció esportiva, que com sempre ha expressat, en boca del mateix Quique Cárcel, que veuria de bon ull la tornada d'Oriol Romeu a la medul·lar –s'ha contactat amb el jugador i falta una entesa amb el Barça, que va pagar 3,4 milions l'estiu passat–. El d'Ulldecona seria un desig de Cárcel i de Míchel Sánchez, un devot del migcampista.

Qui sembla que també enfila el camí cap a Girona és el davanter uruguaià Luciano Rodríguez, de 20 anys i amb contracte amb el Liverpool FC de Montevideo fins al 2027. El club gironí està negociant directament amb el club *charrúa* el traspàs d'una de les perles del país, que podria, fins i tot, anar a la pròxima copa Amèrica, que es disputarà als Estats Units amb la *celeste*. El jugador, en un mitjà uruguaià, va admetre l'interès i la proximitat de l'entesa. ■

Aleix Garcia, en la prellista de 29 d'Espanya

El migcampista del Girona ha entrat en el primera cribratge que el seleccionador estatal ha fet de cara a la pròxima Eurocopa d'Alemanya, que comença abans d'un mes. Dels 29 escollits –també n'hi ha cinc del Barça, entre ells, el gironí Pau Cubarsí– n'haurà de descartar tres.

Savinho i Pedro del Campo, l'estiu passat ■ MANEL LLADÓ

Amistós. El matx es jugarà el 17 de juliol, i serà una reedició del duel de l'estiu passat

El Girona disputarà un amistós al camp de l'Olot

J.S.
OLOT

El Girona encara ha d'anunciar com queda definida la seva pretemporada però sembla clar que els gironins arrencaran motors el 10 de juliol amb les revisions mèdiques i ja les primeres sessions d'entrenaments. L'equip dirigit per Míchel Sánchez farà una petita estada a les instal·lacions que Royalverd té a la Vall de Bianya i serà llavors quan disputarà un amistós contra l'Olot al municipal. El duel, que serà una reedició del que ja van disputar l'estiu passat els dos equips, es jugarà el 17 de juliol, fet que obligarà el conjunt de la Garrotxa a avançar l'inici de la pretemporada per, després del partit, segurament fer un parèntesi abans de l'inici definitiu del període de preparació. ■

Jastin Garcia, defensat per Djené, del Getafe ■ LOF

Selecció. El mig ha estat convocat per la selecció estatal i el bètic s'ho perd per qüestions personals

Jastin Garcia i Joan Gonzàlez relleven Aleix Garcia i Ruibal

J.S.
GIRONA

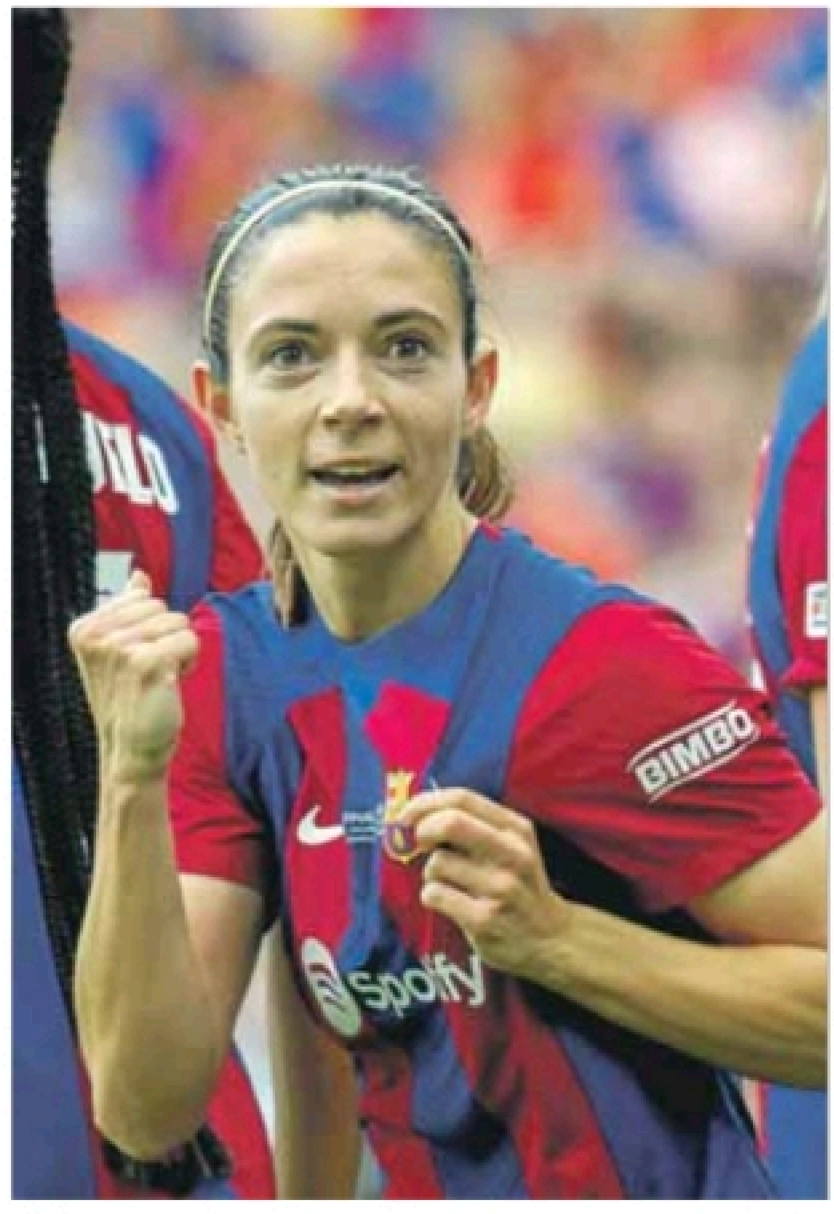
La Federació Catalana de Futbol va anunciar dues variacions en la llista de convocats per al duel que la selecció disputarà demà, 29 de maig, a la Nova Creu Alta de Sabadell contra Panamà (19 h). Aleix Garcia, convocat per la selecció espanyola de cara a la fase de preparació de l'Eurocopa d'Alemanya, i Aitor Ruibal, per qüestions personals, deixen el seu lloc en la llista de Gerard López a l'extrem Jastin Garcia, també del Girona, i al migcampista Joan Gonzàlez, del Lecce. ■

UEFA Women's Champions League. Reedita el premi de l'any passat i Bronze, Paredes, Patri i Graham Hansen l'acompanyen en l'onze ideal

Aitana, la millor futbolista de la Champions 2023/24

Oriol Tortajada
BARCELONA

Aitana Bonmatí continua instal·lada en la cúspide de la piràmide. Una altra distinció per a la seva extensa col·lecció. La futbolista de Sant Pere de Ribes ha estat escollida per la UEFA com la millor jugadora d'aquesta última edició de la Champions. Repeteix honor, perquè aquest guardó ja el va guanyar la temporada passada. Aitana també va ser designada com la millor jugadora de la final contra l'Olympique de Lió. La catalana ha estat una figura cabdal en la consecució de la tercera Champions femenina del Barça, amb 6 gols i 6 assistències. La dorsal 14 blaugrana va marcar el primer dels dos gols del Barça en la final de Bilbao i també el primer dels dos gols de la remuntada contra el Chelsea a Stamford Bridge en les semifinals. El premi torna a caure en mans blaugrana per tercera vegada, perquè la temporada 2021/22 el guardó va ser per a la capitana Alèxia Putellas.

Aitana, una culer de bressol ■ EFE

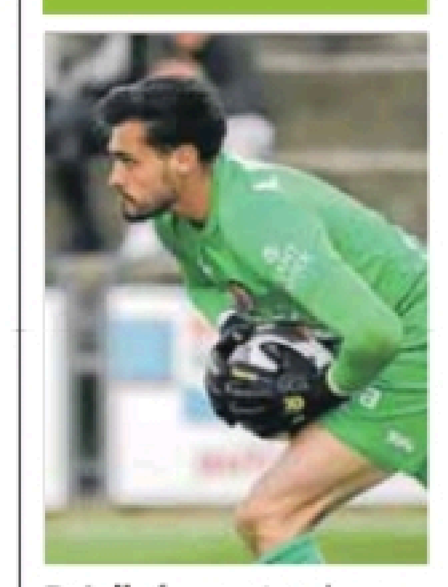
Un quintet màgic

Tal com s'esperava, els encarregats de confeccionar l'onze ideal de la Champions han mirat molt cap al campió. Fins a cinc futbolistes blaugrana figuren en el millor onze. A banda d'Aitana, la UEFA també ha tingut un reconeixement per a Lucy Bronze, Irene Paredes, Patri Guijarro i Carol Graham Hansen. Cinc representants en total d'un Barça històric que aquesta temporada ha aixecat la Champions, la lliga, la copa i la supercopa.

Completen l'alineació quatre jugadores del subcampió, el Lió, que són la portera Christiane Endler, Selma Bacha, Lindsey Horan i Kadidiatou Diani, i una representant dels altres dos semifinalistes, Tabitha Chawinga, del PSG, i Jessica Carter, del Chelsea.

Oshoala, millor gol

Qui també ha estat premiada per la UEFA és l'atacant internacional per Nigèria Asisat Oshoala (Bay FC, de la NWSL). Un gol seu quan encara defensava la samarreta blaugrana ha estat designat com el millor de la temporada. Va ser un gol en la primera jornada de la fase de grups contra el Benfica (5-0), en què Oshoala va rematar amb una xilena acrobàtica una centrada de Caroline Graham Hansen. ■

Batalla fa una aturada durant un partit ■ L. ROMERO

2a divisió FEF. El de Balaguer feia quatre temporades que era en el club garrotxí

Albert Batalla deixa de ser porter de l'Olot

J.S.
OLOT

L'Olot va anunciar que el porter Albert Batalla deixa de pertànyer a la plantilla garrotxina després de quatre temporades sota pals. El de Balaguer ha participat en dos ascensos de l'entitat a segona FEF –i un descens– i ha jugat un total de 80 partits amb la samarreta olotina.

Aquesta és la segona sortida confirmada després de la del capità Albert Blázquez. Futbolistes com Marco Gil, Moha Chabboura i Pablo Ufano podrien ser els següents. ■

BREUS

PRIMERA DIVISIÓ

Vicente Moreno, nou tècnic de l'Osasuna. Vicente Moreno serà el substitut de Jagoba Arrasate a la banqueta de l'Osasuna. El tècnic valencià signa per a la pròxima temporada. Vicente Moreno va ser destituït després de només set jornades aquesta temporada a l'Almeria. ■

CHAMPIONS LEAGUE

Andriy Lunin, amb febre. El Madrid prepara la final de dissabte (21 h) contra el Dortmund. Ahir, en la sessió d'entrenament, l'absència destacada va ser la d'Andriy Lunin, amb febre. El porter s'entreveu suplent en detriment de Thibaut Courtois. ■

Superlliga. La magistrada estima parcialment la demanda presentada pels responsables del torneig continental de nova creació. Per LaLiga, això no avala la competició

Un jutjat de Madrid diu que UEFA i FIFA abusen de la posició de domini

X.M.
BARCELONA

La FIFA i la UEFA han abusat de la seva posició de domini i han de "cessar en les seves conductes anticompetitives". Aquesta idea és part de la sentència del jutjat mercantil número 17 de Madrid sobre el cas de la Superlliga. La magistrada titular va estimar parcialment la demanda presentada per la European Super League Company SL (ESLC) contra la UEFA i la FIFA, i va declarar que els dos organismes han abusat de la seva posició de domini i estan impedint la lliure competència al mercat.

La UEFA i la FIFA s'atribueixen "la facultat discrecional de prohibir la participació en competicions alternatives i imposar restriccions injustificades i desproporcionades", cosa que infringeix els articles 101 i 10 de Funcionament de la Unió Europea (TFUE), segons ha informat el Tribunal Superior de Justícia de Madrid. Una sentència que va en la línia que el que va dictar el Tribunal de Justícia Europeu al mes de desembre.

Gianni Infantino, president de la FIFA ■ EFE

La reacció de Tebas

En aquest sentit, LaLiga, organisme que ha mostrat sempre oposició respecte del projecte de la Superlliga, va reaccionar a la sentència del jutjat de Madrid. "En línia amb la sentencia del TJUE, no avala la Superlliga Europea, insisteix que aquest procediment no jutja el projecte abandonat de la Superlliga, i afegeix el reconeixement a les modificacions de la UEFA en la seva normativa d'autorització de competicions", va assegurar l'ens presidit per Javier Tebas. "La jutgessa es reafirma que ja ha exposat molts cops que no s'ha sollicitat ni resoldrà sobre l'autorització del projecte de la Superlliga", va insistir LaLiga. ■

Barça. En un any, Fermín ha passat de jugar a primera federació a convertir-se en una peça clau del primer equip. Amb 11 gols, és el tercer migcampista més golejador de l'última dècada

Un dels escollits

Marta Escubós
BARCELONA

Fermín López ■ EFE

El gran llegat que deixa Xavi i pel qual sempre serà recordat és l'aposta que ha fet des del primer dia pels joves de la Masia. Si a Ronald Koeman l'acompanyen els noms de Pedri, Ronald Araujo i Gavi, a Xavi sempre se'l podrà relacionar amb Lamine Yamal, Pau Cubarsí, Héctor Fort i Fermín; en el cas d'aquest últim, probablement el descobriment i l'eclosió més inesperada. Fermín ha passat de jugar cedit al Linares de primera federació a convertir-se en una peça clau del primer equip. Tot va començar amb aquell golàs amb una fuetada des de la frontal de l'àrea contra el Madrid en el tercer partit de la pretemporada en la gira als Estats Units. No va ser flor d'un dia. Aquella va ser la carta de presentació d'un futbolista format al planter del Barça i que, enguany, s'ha guanyat formar part del futur més immediat d'aquest equip.

Fermín López no oblidarà mai aquesta temporada. Malgrat que l'equip ha acabat el curs en blanc, des del punt de vista personal pot estar més que satisfet. La seva ambició i lluita dins el camp li ha permès firmar un any espectacular, a l'abast de ben pocs. Ha demostrat que és més que un revulsiu i s'ha convertit en una figura important en la rotació de l'equip gràcies al seu idil·li amb el gol. En el curs del seu debut, el migcampista de 20 anys ha participat en 42 partits –19 dels quals com a titular–, en els quals ha marcat un total d'11 gols (vuit en la lliga, dos en la Champions i un en la copa). Unes xifres que el situen com el tercer migcampista més golejador de l'última dècada. El darrer a aconseguir-ho va ser Arda Turan, que en el curs 2016/17 va marcar 13 gols. Abans, en la temporada 2013/14, ho havia fet Cesc Fàbregas. Ni Coutinho, amb 11 dianes en el seu segon any com a blaugrana (2018/19), ni Paulinho, que es va quedar amb nou gols en el seu únic any com a culer (2017/18), el superen.

L'onzè gol va arribar aquest diumenge contra el conjunt andalús i va servir per regalar una victòria a qui ha dipositat tota la confiança en ell i li ha permès obrir-se camí a can Barça. Fermín ho sap, i com a mostra d'agraïment, va celebrar el gol dedicant-lo a Xavi, a qui va anar a abraçar a la banqueta. "Ha confiat en mi des del principi. M'ha donat l'oportunitat de ser jugador professional i jugar al Barça, que era el meu somni. La meva família i jo li estarem eternament agraïts", va explicar el d'El Campillo després del duel.

Fermín López és un dels escollits. Present i futur, ha vingut per quedar-se. El Barça n'és conscient. Va començar el curs amb el 32 a l'esquena i amb fitxa del filial, i l'ha acabat amb el 16 i inscrit com a jugador del primer equip, amb un contracte fins al 2028 i una clàusula de rescissió de 400 milions d'euros. ■

Les reaccions

“Era impossible imaginar que el primer any em sortissin tan bé les coses. He de continuar aprenent i millorant”

“Xavi m'ha donat l'oportunitat de jugar al Barça, que era el meu somni. Li estaré eternament agraït”

Fermín López
MIGCAMPISTA DEL BARÇA

BREUS

Els mallots a l'ajuntament de Manresa ■ @AJMANRESA

CICLISME VOLTA A CATALUNYA FEMENINA

Presenten els cinc mallots, amb un disseny innovador i modern

Manresa. Els cinc mallots oficials de la primera edició de la Volta a Catalunya femenina es van presentar a l'ajuntament de Manresa, juntament amb la primera etapa amb sortida i arribada a la ciutat. La cursa es disputarà del divendres 7 al diumenge 9 de juny. La marca Gobik ha volgut fer un pas endavant presentant uns dissenys innovadors i moderns. El verd serà el color predominant en el mallot de la líder de la classificació general, patrocinat per Esportcat i la secretaria general de l'Esport i l'Activitat Física de la Generalitat de Catalunya. El rosa serà el característic en el mallot de la líder de la classificació de la muntanya, patrocinat per Proride. El color blanc vestirà la millor jove i està patrocinat per Vera. La líder de la regularitat vestirà de verd amb la imatge de Catalunya. Finalment, el mallot de líder de la millor catalana, patrocinat per Moritz, tindrà uns colors molt característics. ■

BÀSQUET. NBA

Els Mavs desinflen els TWolves amb Doncic i Irving letals

Barcelona. Als TWolves sembla que se'ls ha acabat la benzina i van tornar a perdre la matinada passada (116-107) contra els Mavs i estan a un sol triomf de quedar eliminats (3-0) en la final de la conferència oest. Un dia més, el tàndem format per l'eslovè Luka Doncic (33 punts) i Kyrie Irving (33, 14 dels quals en el darrer quart) va ser determinant en un equip en què P.J. Washington va aportar 16 punts i Derrick Jones Jr. 11. Per als TWolves, Anthony Edwards va acabar l'enfrontament amb 26 punts, 9 rebots i 9 assistències en 43 minuts però amb 11/24 tirs de camp. Karl-Anthony Towns (14 punts i 11 rebots) va fer dobles figures. El quart partit de la sèrie tornarà a ser a Dallas, on els Mavs poden certificar el seu pas a la gran final de l'NBA. ■

Hoquei sobre patins. El conjunt gironí perd per 1-0 a la pista de l'Alpicat en l'arrencada de les eliminatòries per pujar a l'OK Lliga femenina

El Girona inicia el 'play-off' d'ascens amb derrota

Albert Camps
GIRONA

L'equip del Girona de nacional catalana femenina ■ @GIRONACH

El Girona de nacional catalana femenina va iniciar la primera eliminatòria del *play-off* d'ascens a l'OK Lliga femenina amb una derrota. El conjunt gironí va perdre per un mínim 1-0 a la pista de l'Alpicat en un partit molt anivellat. Un gol de Martina Juncà en els primers minuts de la segona meitat va acabar decidint l'enfrontament. El segon partit d'aquesta primera eliminatòria d'ascens es jugarà aquest dissabte al pavelló de Palau II (20.30 h) i l'equip entrenat per Albert Bou necessita guanyar per forçar el tercer i definitiu partit de desempat, que es jugaria diumenge a la pista de l'Alpicat (18 h).

El guanyador d'aquesta primera eliminatòria es classificarà per a la segona, en què es decidirà l'única plaça d'ascens a la màxima categoria estatal femenina, l'OK Lliga. Els altres dos equips que busquen l'ascens són l'Orkla Bigues i Riells, el campió de la nacional catalana femenina, i el Vilanova. En el primer partit el conjunt vallesà es va imposar per un clar 6-1, després de dominar amb un 4-1 al descans i que Gal·la Solé i Aina Serra marquessin dos gols cada una. El segon partit també el jugaran dissabte a Vilanova i la Geltrú.

Sisè de la fase regular

El Girona va finalitzar en la sisena posició de la fase regular de la nacional catalana femenina, però a davant seu van quedar tres equips que són filials de conjunts que ja militen a l'OK Lliga femenina –el Palau, el Voltregà i el Mataró–, i per això les gironines van entrar en el *play-off* d'ascens com el tercer equip després de fer 47 punts en 30 partits, amb 14 victòries, 5 empats i 11 derrotes. En la fase regular el Girona i l'Alpicat ja es van enfrontar, i les gironines van perdre els dos partits, per 2-1 a terres lleidatanes i per 3-5 a Girona.

El Girona ha jugat a l'OK Lliga femenina 11 temporades en dues etapes. El seu últim descens va ser en el curs 2021/22 i anteriorment va baixar en la campanya 2015/16, però llavors només va estar una temporada a nacional catalana femenina. El debut de l'equip gironí en la màxima categoria estatal va ser en el curs 2010/11. Els tres primers anys va estar entre els tres millors equips i es va classificar per a la copa d'Europa, va jugar dues finals i les va perdre. La segona va ser en la temporada 2012/13, en què va organitzar la final a quatre al pavelló de Palau II. ■

'Play-off'

PRIMERA ELIMINATÒRIA

Primer partit

Alpicat - Girona	1 - 0
Bigues i Riells - Vilanova	6 - 1

Segon partit. Dissabte 1

Vilanova - Bigues i Riells	16 h
Girona - Alpicat	20.30 h

Tercer partit. Diumenge 2
(Si és necessari)

Alpicat - Girona	18 h
Bigues i Riells - Vilanova	19.45 h

Motor. El català va progressar bé des de la catorzena posició i va estar competint per un triomf que va aconseguir Newgarden

Àlex Palou obté un gran cinquè lloc a l'Indy500

Alejandro Berzosa
BARCELONA

Àlex Palou (Chip Ganassi) va aconseguir una meritòria cinquena posició en les 500 Milles d'Indianapolis, marcades per la pluja, que va afectar els horaris i va fer que la cursa comencés quatre hores més tard del previst. El català, partint des de la catorzena posició, suma punts importants de cara a les seves aspiracions d'aconseguir el seu tercer campionat de l'IndyCar. Això sí, el barceloní va estar competint per la victòria fins al darrer moment amb els pilots de Penske i amb McLaren en una cursa que va estar marcada per les constants retirades dels pilots amb propulsors Honda (motor que porta l'equip Ganassi d'Àlex Palou), ja sigui per trencament del motor o per un accident propi.

Més enllà dels problemes que van tenir els propulsors de la marca japonesa, la gran diferència entre els cotxes va pesar en la lluita pel triomf. Al final, la cursa va guanyar-la per segon any consecutiu Josef Newgarden (Penske), després d'una competitiva batalla amb el mexicà Patricio O'Ward (McLaren), segon, i amb Scott Dixon (Chip Ganassi) en la tercera posició.

Àlex Palou saluda el públic present a Indianapolis ■ EFE

Tennis. El catorze cops campió apuja molt el nivell, però s'acomiada de Roland Garros en el debut contra l'inspirat alemany Alexander Zverev sense aclarir si tornarà a París el 2025

'Au revoir', Rafa Nadal

Joan Martí
BARCELONA / PARÍS

Les xifres acumulades de Rafa Nadal a Roland Garros espanten. Són inhumanes. De fet, només un tennista tan tossut com ell hauria estirat tant el fil per seguir intentant trobar el seu màxim nivell. Un repte complicat ateses les lesions que han acabat condicionant el tram final d'una carrera sublim en què les seves gestes en el torneig parisenc estableixen registres estratosfèrics. Catorze títols des del 2005 en catorze finals jugades, 112 triomfs i només quatre derrotes, comptant la d'ahir contra Alexander Zverev (4), donen fe del domini abassegador que ha exercit el manacorí en el temple de l'argila, el seu gran eslam de capçalera, on els rivals han acabat avorrits. Només quatre han estat capaços de batre'l. El suec Robin Soderling va trencar el glaç el 2009 en els vuitens. Djokovic el va superar en els quarts del 2015 i en les semifinals del 2021 i, ahir, Zverev va completar el pòquer de privilegiats. El 2016 es va retirar lesionat abans de jugar els setzens contra el català Marcel Granollers.

En el seu presumpte últim ball a la Philippe Chatrier, Nadal (275è de l'ATP) va competir un altre cop a un gran nivell i va completar el millor dels dotze partits que ha jugat enguany, però no va poder esbravar el moment efervescent del campió a Roma, Alexander Zverev (4), que s'entreveu com el gran favorit al títol: 6-3, 7-6 (5) i 6-3 en 3h05. El sorteig va ser dur per al balear. El fet de no ser cap de sèrie el va abocar a l'abisme, però també es podria considerar un acte de justícia poètica. Fa dos anys, en les semifinals, Zverev tenia possibilitats de batre el monstre de la terra batuda en un partit igualadíssim quan es va estimbar i va haver de plegar lesionat. Una caiguda esgarrifosa quan estava en un moment àlgid.

Sigui com vulgui, mai abans un partit de la primera eliminatòria havia aixecat tanta expectació. Amb la Philippe Chatrier a vessar i molts jugadors presents –Djokovic, Alcaraz, Swiatek...–, es va escenificar un espectacle de primera magnitud. L'afició, un cop finalitzat el partit, va aplaudir el manacorí en un gest espontani carregat de sentiment. Tot seguit, es va fer una cerimònia en què Nadal es va adreçar al públic per agrair el seu suport i en què va parlar del futur sense aclarir res: "No sé si ha estat l'última vegada que seré aquí davant de tots vosaltres. Si ha estat l'última vegada, he disfrutat. Hi ha un percentatge molt alt de probabilitats que no torni, però no ho puc assegurar al cent per cent." Nadal té coll avall que no jugarà a Wimbledon i, en canvi, té la intenció de disputar els Jocs de París.

Quant al desenllaç del partit, fred, Nadal va cedir en blanc el primer joc del duel al servei entre murmuris. Zverev jugava a un gran nivell, que no va abaixar en tot el primer acte. Nadal, en canvi, es va anar entonant, però no hi va poder fer res (6-3). En plena simbiosi amb la graderia, Nadal es va avançar amb un trencament en el segon acte i es va situar amb un esperançador 5-3. L'alemany no es va deixar intimidar i va ressorgir forçant el *tie-break*, en el qual va ser més regular i va saber abstreure's a un punt èpic del seu rival.

Nadal no es va resignar i va iniciar el tercer parcial amb un trencament esperançador (2-0). L'hamburguès, però, va replicar (2-2) i va acabar segellant el seu triomf exhibint una gran confiança en un partit jugat amb el sostre retràctil posat mentre plovia a la Ciutat de la Llum.

Zverev saluda Nadal al final del partit ■ EFE / EPA / MOHAMMED BADRA

Les dades

14
títols ha conquerit de Roland Garros des del 2005. Mai ha perdut una final en el torneig.

112-4
triomfs-derrotes. Només quatre homes l'han pogut batre a París: Soderling, Djokovic (2) i Zverev.

La frase

“No sé si ha estat l'última vegada que seré aquí davant de tots vosaltres. Si ha estat l'última vegada, he disfrutat”
Rafa Nadal

Triomf de Sinner (2)

Absolutament eclipsat pel partit de Nadal, l'italià Jannik Sinner (2), un altre dels opositors al títol, va debutar amb solvència contra el nord-americà Cristopher Eubans –6-3, 6-3 i 6-4– i jugarà contra el *vell rocker* Richard Gasquet, contemporani de Nadal, que no el va poder vèncer en la seva etapa professional (18-0). ■

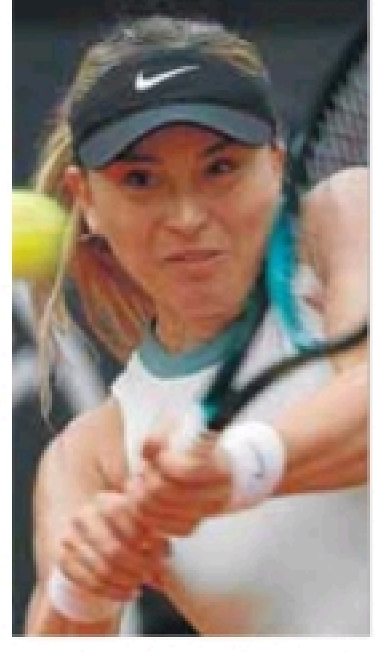
Badosa entra avui en escena

J.M.
BARCELONA / PARÍS

Paula Badosa debuta avui en el tercer torn de la pista 14 que arrenca a les onze del matí contra la britànica de 27 anys Katie Boulter, la cap de sèrie número 26 del torneig. Badosa no figura entre les favorites i el seu rànquing (139 de la WTA) no s'ajusta a la qualitat que ha demostrat en els últims partits, amb tres triomfs revitalitzadors al WTA 1000 de Roma i una derrota amb el cap ben alt contra la nord-americana Coco Gauff, la tercera favorita a París, que ahir va apallissar per un doble 6-1 la russa Julia Avdeeva. El més important és que va ser capaç de jugar quatre partits seguits i que la lesió crònica a l'esquena no la va mortificar. Badosa i Boulter no s'han enfrontat mai. La de Begur va quedar ahir com l'única catalana en el quadre. La barcelonina Rebeka Masarova va perdre per 6-1 i 6-3 contra la txeca Marketa Vondrousova (5), cinquena favorita i que va ser finalista el 2019. El 2023 va reblar el clau obtenint el títol de Wimbledon.

Swiatek-Osaka

La número 1, la polonesa Iga Swiatek, campiona el 2022 i el 2023, va resoldre sense contemplacions el seu debut contra la francesa Leolia Jeanjean per 6-1 i 6-2. Se les haurà amb la japonesa Naomi Osaka –quatre cops campiona de gran eslam– en un xoc de trens. Osaka, que no figura entre les caps de sèrie, va derrotar ahir en el primer torn de la central la italiana Lucia Bronzetti: 6-1, 4-6 i 7-5. ■

Cop de revés de Paula Badosa ■ EFE

BREUS

HOQUEI PATINS

El tercer partit del Girona, diumenge. El Garatge Plana Girona jugarà el tercer i definitiu partit del *play-out* de descens de l'OK Lliga diumenge a la pista de l'Alcoi, a dos quarts d'una del migdia. El conjunt gironí necessita guanyar a domicili per mantenir-se en la màxima categoria. El primer enfrontament a Alcoi, el Girona també el va jugar un diumenge a la mateixa hora i va perdre en els penals (2-2 i 1-0). Aquest dissabte passat va guanyar el segon partit (2-1) i va forçar el tercer i definitiu. ■

TENNIS TAULA

Mayorov, dues medalles en l'europeu U13. Els catalans Ladimir Mayorov (TT Cassà) i Roger Quesada (CTT Badalona) han fet història en l'europeu U13. Mayorov i Quesada, juntament amb Eloisa Barreda, Esther Hasek, Teresa Carrasco i Alexander Malov, han aconseguit la plata per equips a Romania. A més, en individual, Mayorov ha aconseguit el bronze. ■

BÀSQUET

Van der Vuurst, el primer de la Penya. El Joventut ha incorporat el neerlandès de 22 anys Keye van der Vuurst, que arriba procedent del Palència, on ha fet 10,6 punts i 5,6 assistències de mitjana. Van der Vuurst signa per tres temporades. ■

El Barça, cap a Madrid. Els blaugrana marxen avui cap a la capital espanyola, on demà (20.30 h) jugaran el primer partit de semifinals de l'ACB contra el Real Madrid. Aquesta nit (20.30 h) ja arrenquen les eliminatòries amb l'Unicaja-Múrcia. ■

FUTBOL SALA

Derrota i tercer partit. El Barça va perdre el segon partit dels quarts de final del *play-off* pel títol a la pista del Manzanares per un ajustat 5-4 i dijous haurà de disputar el tercer i definitiu. ■

SEGON DE CORDA

Marc Salgas

Un bust de Mao al cim del Xixabangma

De la llista dels catorze cims principals de vuit mil metres, el més baix, el Xixabangma (8.027 m), també va ser l'últim que va quedar verge. La seva ubicació, íntegrament en territori del Tibet, el va aïllar de la cursa per conquerir les muntanyes més altes del món, que durant els anys cinquanta del segle passat va fer anar de corcoll les expedicions occidentals. Com que el règim xinès va vetar l'entrada d'estrangers al Tibet fins al 1978, els seus alpinistes tenien aquest vuitmil en règim d'exclusivitat. Potser per aquest motiu s'ho van agafar amb certa calma i el Xixabangma no va ser escalat fins al 2 de maig de 1964, catorze anys després de l'ascensió de Maurice Herzog i Louis Lachenal a l'Annapurna (8.091 m), la primera que va tenir èxit a un cim de més de vuit mil metres, i quatre després de l'ascensió al penúltim vuitmil escalat, el Dhaulagiri (8.167 m).

Sense aquestes circumstàncies geopolítiques de què parlàvem, potser el Xixabangma hauria estat el primer vuitmil a caure, atès que té un dels pendents més lleugers de la llista. L'expedició xinesa va comptar amb algun dels herois que havien participat en la primera expedició que, el 1960, va escalar l'Everest (8.848 m) per la cara nord, la tibetana, òbviament també tancada als alpinistes occidentals. Aquella ascensió va ser una qüestió d'estat, per al govern xinès, que la va utilitzar com a arma publicitària per difondre les virtuts del règim comunista. L'expedició al Xixabangma va adquirir el mateix esperit propagandístic. Ju Xing, líder de l'expedició, s'havia format com a alpinista a la Unió Soviètica el 1955 sense haver vist abans una muntanya i havia participat en aquella expedició a la muntanya més alt de la Terra, tot i que no va fer cim. Els anys 1961 i 1963 els xinesos ja havien fet, segons el relat oficial, dos reconeixements al Xixabangma, tot i que algunes veus defensaven que darrere d'aquests suposats reconeixements s'hi amagaven en realitat dos fracassos.

La qüestió és que l'expedició es va plantar al camp base de la muntanya amb un contingent de 195 persones, entre els quals hi havia 37 alpinistes. Diligents com pertocava (i pertoca) als súbdits del règim, els xinesos van muntar sis camps d'altitud en tres setmanes i ho van deixar tot a punt per a l'atac. El 25 d'abril, van entonar l'himne nacional al camp base i van entregar un bust de Mao Zedong als dotze alpinistes que farien l'atac perquè el traginessin fins al cim per commemorar la celebració de l'1 de maig. Estaria bé saber quant pesava la punyetera testa de l'estimat líder. El grup va haver de fer front a diverses vicissituds, com ara a la desaparició del camp 4, sepultat per una allau, però sis dies després va aconseguir fer nit a l'últim camp d'altitud, a 7.700 metres. Deu d'ells van partir l'endemà, el 4 de maig, cap al cim. Tots deu s'hi van plantar, després de rescatar sa i estalvi un dels expedicionaris, que va tenir una caiguda de vint metres. Mai abans tants alpinistes havien trepitjat de cop el cim d'un vuitmil. Van clavar-hi la bandera xinesa i van dipositar-hi el bust de Mao. D'això n'ha fet just 60 anys aquest mes. La primera repetició al Xixabangma no es va produir fins setze anys després, el 7 de maig de 1980, per part d'una expedició occidental formada per alpinistes alemanys. Qui sap si s'hi van trobar la testa de Mao. ■

Els alpinistes xinesos, al cim del Xixabangma ■ ARXIU

LA ZONA AMPLA

Des d'un seient de San Mamés

El seient era al bloc 304. A la part superior de tribuna, escorat cap a un córner. Però hauria pogut ser a qualsevol altra zona. Hi hauríem viscut el mateix, fos on fos. D'entrada, perquè l'estadi és un luxe. Primera lliçó de la final. Amb el Barça exiliat al Lluís Companys i envoltat d'incertesa sobre el retorn al Camp Nou, i amb el Girona havent d'assumir que no tots els seus abonats podran viure l'estrena a la Champions en un estadi de Montilivi amb encant però ple de mancances arrossegades des de fa anys, entrar a San Mamés i experimentar-hi totes les seves comoditats fa enveja. L'escenari hi ajudava, i el guió ho va fer sublim.

El mateix club que desvariejava la vigília de la final amb l'anunci de l'adeu de Xavi tenia a Bilbao força més de 40.000 persones –d'aquí que fos indiferent també la zona que ens tocava– vibrant amb un partidàs de futbol. La ressaca emocional s'ha allargat. Pel regal de la final en si, amb un Barça excel·lint en concentració, competitivitat i, és clar, talent, capitalitzat per les dues Pilotes d'Or. Però també per l'alegria, l'entusiasme i la devoció amb què ho viu l'afició. Amb molta presència femenina i joventut. Amb un ambient sa i jovial. Sense ni una empenta. Ni en la gran festa al centre de Bilbao, ni en la multitudinària rebuda de l'autocar de l'equip.

Aquest Barça atrapa. S'imaginen què passaria si els partidassos i la pressió que generen no fossin exclusius de la Champions? Si les blaugrana no es passegessin en les competicions estatals? Faria falta.

Xevi Masachs

L'ESPORTIU C/Falgàs, 13. 17005. Girona Tel: 972 186 400. info@lesportiudecatalunya.cat Dipòsit Legal: GI-680-2014 Amb el suport: Generalitat de Catalunya Departament de la Presidència EDITA: HERMES COMUNICACIONS SA. PUBLICITAT: EDU CIURANA. DIRECTOR XEVI MASACHS I PERACAULA. DIRECTOR ADJUNT JOAN MARTÍ.